

[1977 ஜூலை 9]

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ்நாடு 1977-ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப்பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண். 1977).

மாண்புமிகு திரு. க. நாராயணசாமி முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1977-ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் (இரண்டாவது திருத்தச்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை முன் வடிவு எண். 1/1977) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட வேண்டும் என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

இச்சட்ட முன்வடிவை முன்மொழிகையில், கிராம மக்களுக்குக் கடன் நிவாரணமளிப்பது என்பது, மிகவும் முக்கியமானதொரு சமூக நல ஏற்பாடாகும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு 1977ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த சட்டத்தினால் (குடியாட்சித் தலைவரது சட்ட எண். 3/1977) திருத்தப்பட்டவாறுள்ள, தமிழ்நாடு 1976 ஆம் ஆண்டு கடன் பட்டவிவசாயிகள் (தற்காலிக நிவாரணச்) சட்டம் (குடியாட்சித் தலைவரது சட்டம் 15/1976), தமிழ்நாடு கடன் பட்டோர் (தற்காலிக நிவாரணச்) சட்டம், 1976 (குடியாட்சித் தலைவரது சட்டம் 16/1976) ஆகிய சட்டங்களின்படி விவசாயிகளிடமிருந்தும், கடன் பட்ட ஏனையோரிடமிருந்தும் சேரவேண்டிய கடன் தொகையை வசூலிப்பதற்கான வழக்குகளுக்கும், அத்தகைய ஒரு வழக்கில் பிறப்பிக்கப்பட்ட டிக்கிரிகளை நிறைவேற்றுவதற்கான விண்ணப்பங்களுக்கும், 15-7-1977 வரை தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1943 ஆம் ஆண்டு அடகுக் கடைக்காரர்கள் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23/1943) சட்டத்தின் 12 ஏ பிரிவின்படி, அடகுக் கடைக்காரர்களிடம் அடகு வைக்கப்பட்ட பொருட்களின் விற்பனைக்கும் 15-7-1977 வரை தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற் கூறிய அடகுக் கடைக்காரர்கள் சட்டம் (தமிழ்நாடு 1976 ஆம் ஆண்டு கடன்பட்ட விவசாயிகள், கடன்பட்டோர் (தனி விதித் துறைகள்) சட்டத்திற்குப் பதிலாக அமைத்துக்கொள்ளப்பட்டு (குடியாட்சித் தலைவரது சட்டம் 17/1976), தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால் பின்னர் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

இம்மாதிலத்தில் பல பகுதிகளில் வரட்சி நிலைமை மேலும் நீடித்து வருவதால், விவசாயிகளும், கடன் பட்டுள்ள பிறரும் அவர்கள் வாங்கிய கடன்கள், அனைத்தையும் இன்னமும் திருப்பி

8-7-1977-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில்
 வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1977 ஜூலை 9] [திரு. க. நாராயணசாமிமுதலியார்]

செலுத்த இயலாத நிலையில் உள்ளனர். கடன் பட்ட நிலையிலிருந்து மீண்டு, பொருளாதார வகையில் சீரடைவதற்கு அவர்களுக்கு மேலும் கொஞ்ச காலமாகும். எனவே, கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான கால அளவு மேலும் ஆறு மாதத்திற்கு அதாவது 15-1-1978 வரையில் நீடிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. மேலும், அடகுக் கடைகாரர்களிடம் அடகு வைக்கப்பட்ட பொருட்களின் விற்பனை மீதான தடையும் மேலும் ஆறு மாதத்திற்கு, அதாவது 15-1-1978 வரையில் நீடிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கருதப்படுகிறது. மேற்சொன்ன நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதே இச்சட்ட வரைவின் உத்தேசமாகும்.

இதனை இப்பேரவை ஏற்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.40)

திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் திருத்த பிரேரணையை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி, அரசின் தரப்பிலிருந்து என்ன சொல்லப்படுகிறது என்பதை தெரிந்து கொள்வதற்காக சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்கு நீடிக்க வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எந்த அடிப்படையில் ஆறு மாதம் என்று தீர்மானித்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஆறு மாத காலத்திற்குள் விவசாயிகளின் நிலை மேம்பாடு அடைந்து விடாது என்பது மட்டுமல்ல, வரட்சி நிலை நீங்கி விவசாயிகள் வாங்கிய கடனை கொடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் ஆகிவிட மாட்டார்கள். என்று கருதுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இப்போது ஆறு மாதம் நீடிக்கப்பட்ட பின்னால் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து என்ன? மீண்டும் நீடிக்கப்போகிறார்களா, அல்லது இனிமேல் நீடிக்கப்பட மாட்டாதா என்கின்ற விவரங்களை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதில் சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதாவது இப்போது ஆறு மாத காலம் என்று போட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக ஓராண்டு காலம் அதாவது 78 ஜூலை வரை என்று நீட்டிக்கப்படுமானால், கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கும் திட்டவட்டமான முடிவுகள் என்ன என்பதை தெரிந்து கொள்ள முடியும். இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்த ஆறு மாதம் நீட்டிப்பு என்பதை ஓராண்டு காலம் என்று நீட்டிக்கப்படுமானால் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் ஓரளவு குறையும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவருவதின் மூலமாக உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு எதிர்பார்த்த நல்ல பலன்கள் கிடைக்கவில்லை. இப்போதுள்ள நிலையை பார்க்க

258 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
போவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[திரு எஸ். ஜே. சாதிக்கபாட்சா]

[1977 ஜூலை 9]

கும்போது, விவசாயிகளுக்கு இப்போதுள்ள திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக பலன் கிடைக்க வழியில்லை. ஏற்கனவேயுள்ள சட்டத்தின் மூலம் கடந்த 17 மாத காலமாக விவசாயிகள் எந்தவித பயனும் அடையவில்லை. கூட்டுறவு கடன்களில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருந்தன, மேலும் அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தப்பட வேண்டிய கடனுக்காக மாடு, கன்றுகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு போன கொடுமைகளை எல்லாம் நாம் பார்த்து இருக்கிறோம். அத்தகைய நடவடிக்கைகள் இனிமேல் எடுக்கப்படமாட்டாது என்பதற்கு இதில் எந்தவிதமான குறிப்பும் சொல்லப்படவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இப்போது ஆறு மாத கால நீட்டிப்பு என்பது அட்ஹாக்-காக சொன்னாலும் இனிமேல் நீட்டிப்பு உண்டா இல்லையா என்பதை சொல்லவேண்டும்.

ஆகவே நான் சொல்லுவது இப்போது ஓராண்டு காலத்திற்கு நீட்டித்துக்கொண்டால் கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் கொடுத்த வர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கின்ற முக்கியமான கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

நான் சொல்ல விரும்புவது சிறிய விவசாயிகள், ஆர்டிஸான்கள் (artisans) இவர்கள் எல்லாம் ஏற்கனவே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய கஷ்டத்தை போக்குகின்ற அளவில் இப்போது ஆறு மாதம் நீட்டிப்பு என்றிருப்பதை மாற்றி ஓராண்டு காலத்திற்கு நீட்டிக்கவேண்டும் என்ற என் கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம், ஓராண்டு என்று கணக்கிடுவது பசலி ஆண்டைத்தான். ஜூன் மாதத்தோடு பசலி ஆண்டு முடியும். ஆகவே இதை 1978 ஜூலை மாதம்வரை நீட்டிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து.—மாண்புமிக் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இன்டரடிபூஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தின் மூலம் மேலும் ஆறு மாதத்திற்கு இதை நீட்டிக்கவேண்டும் என்று இந்த பில்லானது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

The Tamil Nadu Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1976 என்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை நீட்டித்து தருவதில் உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சிக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. வரவேற்கிறோம். அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தின் 3-வது செக்ஷனில் கீழ்க்கண்டவாறு உள்ளது.

1977 ஜூலை 9]

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

“3. Bar of suits and applications.—No suit for the recovery of a debt shall be instituted, no application for the execution of a decree for payment of money passed in a suit for the recovery of a debt shall be made, and no suit or application for the eviction of a tenant on the ground of non-payment of a debt shall be instituted or made against any agriculturist in any civil or revenue court on and from the date of commencement of this Act and before the expiry of one year from the said date.”

என்கின்ற இந்த மூன்றாவது செக்ஷனுக்கு சிறிது திருத்தங்கள் செய்தால் இரண்டு தரப்பினரையும், அதாவது கடன் கொடுத்தவர் களுக்கும் கடன் வாங்கியவர்களுக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்ற முறையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

குறிப்பாக, ஆந்திர மாநிலத்தில் இதில் வேறுவிதமாக இருக் கிறது. தமிழகத்தில் எல்லா விதமான தொகைக்கும், சிறு தொகையாக இருந்தாலும் சரி, பெருந்தொகையாக இருந்தாலும் சரி, அதற்காக வழக்கு தொடரக்கூடாது என்று நாம் வைத் திருக்கிறோம். அதன் மூலமாக சிறு சிறு ஆட்கள், அதாவது (விடோஸ்,) விதவைகள், பென்ஷனர்கள், டிப்பன்டன்ட்ஸ் இவர்கள் எல்லாம் சிறு சிறு தொகைகளை கடன் கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள்: வாங்கியும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் சிறு தொகை களை கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிறு தொகைகளை கடனாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகைகள் எல்லாம் வசூலிக்கக் கூடாது என்று சொல்லுவதின் மூலமாகவும், இதற்காக வழக்கு கள் தொடரக்கூடாது என்று சொல்லுவதன் மூலமாகவும், அதிக மாக இவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஆந்திரா மாநிலத்தில் ஒரு விமிட் அதாவது ஒரு வரையறை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் வரை கடன் கொடுத்தால் அதற்கு நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடரக்கூடாது, அதற்கு மேற் கொண்டு தொகை இருந்தால் வழக்கு தொடரலாம் என்று இருக் கிறது. இதே போன்று இங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட விமிட் அதாவது ஆயிரம் அல்லது இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை இருந்தால் அதை வசூலிக்க கோர்ட்டுகளில் வழக்கு தொடரக்கூடாது, அதற்கு மேல் இருந்தால் வழக்குத் தொடரலாம் என்றிருந்தால் அது சிறிய விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[முற்பகல் 10.50]

அதே நேரத்திலே, வழக்குகள் தொடுக்கப்படலாம், அப்படி தொடுக்கப்பட்டு ‘டிகிரி’ தீர்ப்புகள் ஆகலாம். ஏற்கனவே, தமிழ்நாடு அக்ரிகல்சரல் ரிஸிப் ஆக்ட் 1/1955-ல் 3-வது செக்ஷனில் இப்படி டிகிரி ஆகும் தொகையை தவணைகளாக வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்றுள்ளது. அந்த முறையில், இப்படி டிகிரி ஆகும் தொகையை 4 தவணைகளாக வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்கின்ற அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டத்தையும் திருத்தலாம் என்ற எனது யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1977 ஜூலை 9]

அதே நேரத்தில், குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக யாரும் கோர்ப்பாட்டுகளிலே வழக்குப் போடக் கூடாது என்றிருக்கும் விதியை மாற்றி, குறிப்பாக விதவைகள், உதவித் தொகை வாங்குபவர்கள், மற்றவர்கள் பராமரிப்பில் உள்ளவர்கள் கடன் கொடுத்திருந்தால், அவற்றை வசூலிப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே எந்த விதமான திருத்தங்களும் இல்லாததால், இந்தத் திருத்தத்தையும் 3-வது செக்ஷனில் சேர்த்துக் கொண்டால், கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயிகள் படுகின்ற துன்பங்கள் குறையும் என்கின்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.—தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கின்ற கடன் நிவாரண மசோதாவை வரவேற்கின்றபோது, அதன்மீது சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பாக, இப்போது நமக்கு அமைந்திருக்கின்ற சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மாஜி நீதிபதியாகவும், அதிக அனுபவம் படைத்தவராகவும் இருக்கின்ற காரணத்தினால், என் போன்றவர்கள் சொல்கின்ற கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்று எண்ணுகிறேன். இந்த மசோதாவானது, ஏற்கனவே இருந்த சட்டம் எந்த அளவுக்கு நியாயமானது, எழைகளுக்கு இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் எதிர்பார்த்த நன்மைகள் கிடைத்ததா என்று எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது நிச்சயமாக அதிகமான பயன் தரவில்லை என்பதை நான் இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இப்படியே இந்தச் சட்டத்தை 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நீட்டித்துக்கொண்டு போகின்றபோது ஏற்கெனவே இருக்கின்ற கடனோடு, கொடுக்க வேண்டிய வட்டியும் கூடவே ஏறிக்கொண்டு போகின்றதே தவிர, எல்லாவற்றையும் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறதே தவிர, அவர்களுடைய நிலைமை எந்தவிதத்திலும் மாறவில்லை. 6 மாதங்களுக்குள் நமது மாநிலத்தில் நிலைமை மாறிவிடுமா என்று பார்க்கின்றபோது, அப்படி மாறக்கூடிய நிலைமையும் இங்கில்லை. அதிலும், குறிப்பாக ஏழைகள் மேலும் வட்டித் தொகையோடு திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுவதைப் பார்க்கின்றபோது, இந்த மசோதா எந்தவகையிலும் உதவிகரமாக இல்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. காரணம் என்னவென்று சொன்னால் இந்தமாதிரி சட்டங்கள் அல்லது சீர்த்திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தாலும்கூட, ஏழைகளுடைய பொருளாதார நிலையில் அதிகம் மாற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, இவ்வாறு 6 மாதங்களுக்கு ஒருமுறை இந்தச் சட்டத்தை நீட்டித்துக் கொண்டு செல்வதைப் பார்க்கிலும், நிரந்தரமான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது நல்லது. எனக்கு முன்னால் பேசிய

1977 ஜூலை 9]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியதுபோல, ஆந்திராவில், கேரளாவில் எப்படி சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ, அந்த அடிப்படையில் இங்கும் சட்டம் கொண்டு வந்து, கொடுக்கவேண்டிய வட்டித் தீதாகைகளை 'ரைட் ஆப்' செய்துவிட்டு, மீதியை கொடுப்பதற்கான வழிவகைகள் செய்தால், அது ஏழைகளுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு, இப்போது இந்த அரசாங்கத்தின் கடன், கூட்டுறவு நிலவள வங்கிக் கடன் ஆகியவைகள்தான் ஏழைகளுக்கு அதிகமாக தொல்லை கொடுக்கிறது. அதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இவற்றிற்கு எந்தவிதமான விதிவிலக்கும் இல்லை. இவற்றை வசூலிப்பதில், கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்போது, ஏழைகளால் கடனைத் திருப்பித் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகின்றபோது, அவர்கள் வீடுகளிலே உள்ள பாத்திரங்கள், மற்றும் தானியங்கள், மாடுகள் போன்றவற்றை ஜப்தி செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. எனவே, இப்போதுள்ள இந்தச் சட்டம் நிச்சயமாக எந்தப் பலனையும் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இல்லை. ஆகவே, இந்த அரசுக்குச் செலுத்தவேண்டிய கடன், கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய கடன் போன்றவைகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு வழிவகை செய்தால், அதனால் நிச்சயமாக ஏழைகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு, இம்மாதிரி 6 மாதங்களுக்கு ஒருமுறை இந்தச் சட்டத்தை நீட்டிப்பதற்குப் பதிலாக, நிரந்தரமாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து, ஏழைகளுக்குப் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த அரசை இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்.—ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒவ்வொரு உறுப்பினர் வீதம் பேசினால் நல்லது. இன்னும் நிகழ்ச்சிகள் நிறைய இருக்கின்றன. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கட்சிக்கு ஒருவர் வீதம் மிகவும் சுருக்கமாக பேசும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ.ஆர். மாரிமுத்து.—தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரிலே பலர் பேசுகின்றபோது, பல்வேறு கருத்துக்கள் வரலாம். கட்சிக்கு ஒருவர் என்று சொல்லும்போது, திரு.மாரிமுத்து பேசும்போது அவருடைய கருத்து மட்டும்தான் சொல்லப்படும். எனவே, பலரையும் அவர்களது கருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

262 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[1977 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்.—எல்லோரும் பேசவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்தும். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் தருகிறேன். நிகழ்ச்சிகள் நிறைய இருக்கின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிக்கு அதிக நேரம் எடுத்துக் கொண்டால், அடுத்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு நேரம் குறையும். எனவேதான், உறுப்பினர்களைக் கருக்கமாகப் பேசும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து.—தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மூன்று வகையான பிரிவினர்களுக்குக் கடன் நிவாரணம் அளிப்பது பற்றி கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

(1) கிராமப்புற வங்கிகள்.

(2) விவசாயிகள் அல்லாதவர்கள்.

(3) வட்டிக் கடைகளில் அடகுக்கு நகைகள், சாமான்கள் போன்றவற்றை வாங்கியவர்கள்.

இந்த மூன்றுவித பேர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக இந்த மசோதா, முன்புள்ள சட்டத்தின், கால கெடுவை நீடிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாகப் பதவி ஏற்றிருக்கும் இந்த அரசாங்கம், இம்மாதிரியான கொள்கை ரீதியான முடிவுகளை உடனடியாக அமுல்படுத்த முடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், விரைவில் இம்மாதிரியான பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாண வேண்டியது, அமுல்படுத்துவது அவசியம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புற வங்கிகள், விவசாயிகள் அல்லாதவர்கள் போன்றவர்களுக்கு கடன் வசூலிப்பதை ஒத்திப் போடுகிறார்களே தவிர, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் அளிக்கவில்லை.

அடுத்து, வட்டிக் கடைகளிலே இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் எந்த விதமான சாமான்களையும் வைத்துப் பணம் வாங்க முடியவில்லை. ஏற்கனவே, சாமான்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வட்டியில் நிவாரணம் அளித்து இருக்கிறார்கள். ரூ. 2,400-க்கு குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு கடனையே ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி கடன் ரத்து செய்யப்பட்டிருந்தாலும்கூட, தாசில்தார் அவர்களிடம் இதற்காக மனு கொடுக்கப்பட்டு, இது அநேகமாக இன்னும் விசாரணையில்தான் உள்ளது. இன்னும் எந்தவிதமான முடிவும் செய்யப்படாமல் காலம் தாழ்த்தப்பட்டுக்கொண்டுதான் வருகின்றது. இதற்குக் காரணம், வட்டிக் கடைக்காரர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இப்போது சுப்ரீம் கோர்ட்டுத் தீர்ப்பும் வந்து விட்டதாக நான் அறிகிறேன். ஆகவே, இதிலே இன்னும் காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாக இதற்கு ஒரு முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 9] [தி. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பல தாலாகா ஆபீசுகளில், ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் போதிய அலுவலாளர்கள் இல்லாத காரணத்தால் அப்படியே தேங்கி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதையெல்லாம் விசாரித்து உடனடியாக இதற்குத் தீர்வு காண்பது மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. அதேபோல், அரசாங்கக் கடனையும் மக்களால் கொடுக்க முடியாத நிலை உள்ளது. இதற்கும், நிவாரணம் காண வேண்டிய நிலையில், சட்டத்தில் திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியமாக உள்ளது.

அடுத்து, விவசாயக் கடன், விவசாயிகள் அல்லாதவர் கடன் வாங்கியவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது பற்றியும் இந்தச் சர்க்கார் ஒரு நல்ல முடிவு செய்யவேண்டும். ஒத்திப்போட்டு விடுவதால் மட்டும் கஷ்டம் தீர்ந்து விடாது. ஒத்திப் போடுவதால் மேலும் தொல்லைகள் தான் ஏற்படும். கடன் தொகை மேலும் ஏறிக்கொண்டுதான் போகும். பின்னால், எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வருவிக்கும் நிலை ஏற்படும். அப்போது கோர்ட்டுக்குப் போய் தொந்திரவுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும்.

[முற்பகல் 11-00]

ஆகவே, இம்மாதிரி ஒத்தி வைக்கப்படும் கடன்களிலிருந்து எப்படி விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பது என்று ஆராய வேண்டும். அந்தக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். அதற்கு முன்னால் இருந்த சட்டங்களில் அனுபவம் இருக்கிறது. ராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலிருந்து வந்த சட்டங்களில் எல்லாம் இம்மாதிரி நிவாரணங்கள் அளிக்கப்பட்டு வட்டி முதலுக்கு மேல் இருந்தால் விவசாயிகளின் கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்று விவசாயிகள் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள்; தனியார் கடன், கூட்டுறவு நாளாயச் சங்கக் கடன், அரசாங்கக் கடன் என்று கடனில் மூழ்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வகையில் நிவாரணம் அளித்தாக வேண்டும். நிவாரணம் என்பது ஒத்தி வைப்பது என்பதல்ல. ஒத்தி வைப்பதே நிவாரணம் என்று அரசாங்கம் கருதி விடக் கூடாது. பான் புரோக்கர் ஆக்டில் நிவாரணம் கொடுத்தது போல் தனியார் கடன்களுக்கும் நிவாரணம் கொடுக்க அரசு முடிவு எடுக்க நடவடிக்கைகளை விரைவில் மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் அடுத்து வரும் சட்டப் பேரவைக் கூட்டத்தில் மசோதா கொண்டு வரும்படி கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு என். வரதராஜன்: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம் முன்னாலே கடன் ஒத்தி வைப்பு மசோதா ஒன்றினை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏறத்தாழ இரண்டரைக் கோடி விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும்படியான முக்கியமான பிரச்சினை. கடன் என்று சொன்னால் இலங்கை வேந்தனைப் போல் கண் கலங்கினால்

1977 ஜூலை 9]

[திரு.என். வரதராசன்]

என்றெல்லாம் சொல்லுகிற காலம் மலையேறி விட்டது. அந்தப் பாக்களுக்கும் இன்று தமிழ் நாட்டு விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களுக்கும் பொருத்தம் இல்லையென்று சொல்லும்படியான அளவுக்கு நெருக்கடி முற்றியிருக்கிறது. இது ஒரு சாதாரணமான பிரச்சினை அல்ல.

விவசாய உற்பத்தி கடுமையாகப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். மூவாயிரம் கோடி ரூபாய் வரையிலும் தமிழ்நாட்டு விவசாய உற்பத்தி ஆண்டு ஒன்றுக்கு என்று எடுத்துக் கொண்டால், ஆண்டுக்கு உழவமைச் செலவுக்கும், உரச் செலவுக்கும் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட தேவையை இன்று பூர்த்தி செய்வது கடனாகத்தான் இருக்கிறது. அந்தக் கடனில் பத்தில் ஒரு பகுதியைத்தான் அரசுத் துறையும், கூட்டுறவுத் துறையும் இன்று கொடுத்து உதவுகிறது. இதுவும் பெரிய நிலச்சுவான்களுக்கு என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த மாமன்றத்தில் மறைந்த முதலமைச்சர் அண் 9 அவர்கள் சொன்னார்கள்—‘விவசாயிகளை மூன்று ரகமாகப் பார்க்கிறேன்; ஒருவன் குடையைப் பிடித்துக் கொண்டு வரப்பில் நிற்பவன் தன்னை விவசாயி என்று கூறுகிறான்; இன்னொருவன் மாளிகையில் உட்கார்ந்து கொண்டு பட்டா புத்தகத்தை பார்த்துக்கொண்டு அவனும் விவசாயி என்று கூறுகிறான்; இன்னொருவன் சேறு பாதி, சோறு பாதி என்று நிலத்தில் உழுகிறானே அவன்; நான் கடைசிரகத்தைச் சேர்ந்தவனெத்தான் விவசாயி என்று ஏற்றுக் கொள்வேன்’ என்ற அருமையான விளக்கத்தை அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நம்முடைய நிவாரணம் இருக்க வேண்டுமென்று அரசு உங்கள் சார்பாக வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று இது ஒத்தி வைக்கும்படியான சட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும், இந்த அரசு புதிதாக வந்திருக்கும்படியான அரசு, புதிய விஷயங்களைப் பற்றி ஆலோசிக்க இந்த ஆறு மாத காலம் தேவை என்ற காரணத்தால் வரவேற்கிறேன். ஆனால் கடனை இப்படி ஒத்தி வைத்து அவனுடைய கடன் பளுவானது உப்பி உப்பி இன்றையதினம் சுமார் 600 கோடி ரூபாய்க்கு கடனில் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கடன்களுக்கு விவசாயிகள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 100, 150 கோடி ரூபாய் வரை வட்டி செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. வார வட்டி, கந்து வட்டி, சந்தை வட்டி, விஷ வட்டி என்று இப்படி வட்டியே பயங்கரமாக வளர்ந்து கொண்டு போகிறது. இந்தப் பக்கம், அந்தப் பக்கம், இந்த அம்சம், அந்த அம்சம் என்று பேசிப் பிரயோசனம் இல்லை. சமுதாயத்தில் 100க்கு 99 பேருடைய உயர்வுக்காக இந்த மாமன்றம் கடன் நிவாரணச்சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும்.

1977 ஜூலை 9]

[திரு என். வரதராஜன்]

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி சார்பில் ஏற்கனவே சொன்ன கருத்தை இந்த அரசுக்கு உங்கள் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 5,000 ரூபாய் வருமானம் வருகிற விவசாயிகளுக்கு இருக்கும்படியான அனைத்துக் கடன்களும் ரத்து செய்யப்படா விட்டால் அவன் இனி உற்பத்தியிலேயே ஈடுபட முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அரசுக் கடனாக இருந்தாலும் கூட்டுறவுக் கடனாக இருந்தாலும், தனியார் கடனாக இருந்தாலும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிற அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் இந்தக் கடன்களை எல்லாம் ரத்து செய்யும் படி வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விதவைகள் பிரச்சினையைப் பற்றி எழுப்பினார்கள். அப்படி பாதிக்கப்படுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அப்படி யாராவது கடன் கொடுத்தவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கும்படியான வேலையை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ஐயாயிரம் ரூபாய் முதல் பதினாயிரம் ரூபாய் வரை ஆண்டு ஒன்றுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு உள்ள கடன்களுக்கு உண்டான வட்டி முழுவதும் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கும்படியான கடன்களை தவணையில், ஓரளவு, ஏழாண்டு பத்தாண்டுத் தவணையில் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான வழிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இறப்பு, பிறப்பு, மருத்துவம் இப்படி ஒவ்வொரு செலவுக்கும் இன்று பணம் கிடைக்காத நிலையிலே, தட்டுமுட்டுச் சாமான்களைத் தூக்கிக் கொண்டு அடகு வைத்தாலும், தங்க நகைகளைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தாலும் கடன் கிடைப்பதில்லை. கூட்டுறவு வங்கியிலும் கடன் கிடைப்பதில்லை. மற்ற வங்கிகளிலும் கடன் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, கடன் கிடைப்பதையும், கடன் ஒத்தி வைப்பதையும் நிவாரணம் என்று இணைத்துப் பார்க்கும்படியான செயலை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். அரசு உடனடியாக ஒரு உத்தரவு இடவேண்டும். எல்லா வங்கிகளும் விவசாயிகள் கொண்டு வரும் படியான தங்க நகைகளின்மீது அடமானமாகக் கடன் கொடுக்க வேண்டும். இந்தப் பேருதவியைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக அரசுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

வட்டிக்கடை விவகாரம், அது பெரிய விவகாரம். தாசில் தார்களைப் பொறுப்பாக்கப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் நாம் எதிரும் புதிருமாக உட்கார்ந்து கொண்டு கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளுகின்ற இந்த உணர்வை தாசில் தார்கள் உணர மாட்டார்கள். ஆகவே, இதை நிறைவேற்றுகின்ற

266 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1977 ஜூலை 9]

பொறுப்பு தாசில்தாரோடு நின்று விடக் கூடாது. ஒன்று செய்ய வேண்டும். மாவட்டங்களில் அபிவிருத்தி மன்றங்களை வைத்திருக்கிறோம். அபிவிருத்தி மன்றங்களில் என்ன காரியங்களைச் செய்தோம் என்று சொல்லக்கூடிய ஜ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை அதற்குப் பொறுப்பாகப் போட வேண்டும். அப்படி நியமித்து விட்டால் எல்லாம் முடிந்து விடும் என்ற அற்ப ஆசையில் சொல்லவில்லை. உயர்ந்த மட்டத்தில் இருப்பவர் இருந்தால் கவனம் கொஞ்சம் கூடுதலாக இருக்கும். அவர் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் பதில் சொல்ல வேண்டியவர். வருமானம் 240 உள்ளவர்கள் வட்டிக்கடைகளில் கடன்பட்டவர்கள் வட்டி கொடுக்க வேண்டிய தில்லை என்று சட்டம் இருந்தாலும் வட்டியை மறைமுகமாக வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் போக்கும் வகையில் உடனடியாக நிவாரணம் கொடுக்க அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். கடனுக்காக ஜப்திகள் செய்வதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். ஆறு மாத காலத்திற்கு விவசாயிகளின் கடன்களை ஒத்திவைக்கும் மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

* திரு செ. சிவசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஓராண்டுக்கு நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டமானது தொடர்ந்து இன்று நான்காவது தடவையாக நீட்டிக்கப்படுகிறது. 1975-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று நான்காவது தடவையாக நீட்டிக்கப்படுகிறது.

அதே நேரத்தில் இந்த விவசாயிகளுடைய நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் நிச்சயமாக எங்கு பார்த்தாலும் நிலைமை தாழ்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாடு முழுவதும் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக. தொடர்ச்சியாக வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு பஞ்ச நிலைமை, வறட்சி நிலைமை நீடித்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டில் மூன்று ஆண்டுகளாக வறட்சி நிலை உண்டு என்பதை அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து நீட்டித்துக் கொண்டே போகிறோம். இந்தச் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து நீட்டித்துக் கொண்டு போவதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்குப் பலனை ஏற்படுத்த முடியும் என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக எந்தப் பலனையும் ஏற்படுத்த முடியாது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

விவசாயிகளுடைய நிலைமை சன்னஞ்சன்னமாகக் கீழே வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை கீழே வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் வாங்கும் சக்தியை இழந்திருக்கிறார்கள். திருப்பி செலுத்தும் சக்தியை, அதாவது 'ரி-பேயிங் கபாசிட்' யை இழந்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் சக்தி முழுவதும் விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் 267
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

1977 ஜூலை 9,

[திரு செ. சிவசாமி]

உற்பத்திக் பொருள்களின் விலைகள் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன. விவசாயியால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருள்கள் விலை வீழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. பருத்தி உற்பத்தியாளரை எடுத்துக் கொண்டால் பருத்தி விலை குறைந்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் துணி விலை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கரும்பின் விலை குறைந்து கொண்டிருக்கிறது; ஆனால் சர்க்கரை விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறது. நெல் உற்பத்தியாளருக்கு நெல்விலை இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது; ஆனால் அதே நேரத்தில் அரிசி விலையானது கூடிக் கொண்டு போகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு பொருளையும் எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகளுடைய பொருளாதார நிலைமை கீழே தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் இந்தக் கடன்களைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர முடியும். ஆகவே, இது, கடன்களை ஒத்தி வைப்பது இதற்குப் பரிகாரமாக இருக்க முடியாது என்பதை அரசுக்கு வற்புறுத்திக் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

ஒவ்வொரு பகுதியாக எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இராமநாதபுரத்தில் கிணறுகள் எல்லாம் வறண்டு போய் பாழும் கிணறுகளாக மாறிக்கொண்டு இருக்கின்றன. விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளை எல்லாம் கொண்டு போய் வீட்டில் பந்தோபஸ்தாக வைத்திருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நில அடமான வங்கிகளிலிருந்து வாங்கிய கடன்களுக்காக அந்தக் கடன்களை வசூலிப்பதில் இருக்கக்கூடிய கெடுபிடிகளுக்குப் பயந்து அங்கே மக்கள் சாமான்களை எல்லாம் ஒளித்து வைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சி.எஸ்.ஆர். வருகிறார் என்றால் உடனே எல்லாச் சாமான்களையும் ஒளித்து வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, கடன்களை வசூலிக்க வருகின்ற அதிகாரிகள் எங்கே பம்புசெட்டுகளை தூக்கிச் சென்றுவிடுவார்களோ அல்லது ஸ்டாட்டர்களையும், மோட்டார்களையும் ஜப்தி செய்துவிடுவார்களோ என்று பயந்து ஒளித்து வைக்கக்கூடிய அவல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் வட்டி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. அதைச் சட்டத்தின் மூலம் நிறுத்திவைத்தாலும் வட்டி வாங்காமல் யாரும் இருப்பது கிடையாது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சொசைடி கடன்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் கடுமையான வசூலின் காரணமாக விவசாயிகள் அங்கே அழுத கண்ணீரும் கம்பலையுமாக இருக்கிறார்கள். கடன் ரத்துச் சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் அந்த விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கொண்டுவர முடியுமே தவிர, ஏதோ ஒரு வருடம், 6 மாதம் என்று இந்தச் சட்டத்தை நீட்டித்துக் கொண்டுபோவதால் நிச்சயமாக அந்த விவசாயிகளைக் கை தூக்கிவிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்

268 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

திரு. செ. சிவசாமி]

[1977 ஜூலை 7,

கொள்கிறேன். அரசாங்கமானது liquidation of rural indebtedness என்ற முறையிலே நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு நிவாரணம், பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்வது கடமையென்று கருதுகிறேன். கடந்த காலத்திலே விவசாயிகள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக போராட்டம் நடத்தியபோது அதிலே 17 பேர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்கள் கோரிக்கை மிகச் சிறிய கோரிக்கை; மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்பது, அந்தக் கோரிக்கையை வைத்த நேரத்திலே 17 விவசாயிகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும், கடந்தகால ஆட்சியாளர்கள்.

திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்த பில்லுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின்மீது சுருக்கமாகப் பேசி முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. செ. சிவசாமி: கடந்த காலத்திலே விவசாயிகள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து இயக்கம் நடத்திய போது 25 ஆயிரம் பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள், 17 பேர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்கள், அன்று அதற்குச் சொல்லப்பட்டது, இரும்புக்கரம் கொண்டு அடக்குவேன் என்றும் 'பந்த்' நடத்திய போது 'பந்தைப்' பந்தாடுவேன் என்றும் சொன்னார்கள், அந்த நிலைமைகளைச் சமாளித்து விவசாயிகள் வெற்றிபெற்றார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கடன் நிவாரணச் சட்டத்திலே பேசுகின்றபோது அதைப்பற்றிதான் பேசவேண்டுமே தவிர வேறு எதை எதையோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, அதைப்பற்றி மட்டும் பேசங்கள்.

திரு. செ. சிவசாமி: வட்டி ஏறிக்கொண்டே போனதன் மூலமாகக் கடனைச் செலுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஏழைகள் விஷயத்தில் கடனையே ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றவர்கள் விஷயத்தில் பரிசீலித்து நீக்க வேண்டும். ஆனால் தற்காலிகமாக 6 மாதம் அல்லது 1 வருடம் இதை நீடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கான ஆலோசனையில் இந்த மன்றத்திலேயே கொண்டுவர வேண்டும் எனக் கேட்டுமுடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1977 ஜூலை 9,]

[திரு. செ. சிவசாமி]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடன் நிவாரணத் திருத்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மற்றும் சாதாரணக் குடிமக்கள் அடைந்த கடன் தொல்லையிலிருந்து தாற்காலிகமாக நிவாரணம் அளிப்பதற்காக ஏற்கனவே பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டத்தின் வாயிலாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட காலகெடுவை இன்றைக்கு 6 மாத காலத்திற்கு நீட்டித்துத் தருவதற்காக இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்திலே 6 மாத காலம் என்று இருப்பதை 1 வருட காலம் என்று அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்ற முறையிலே இங்கே கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் எவ்வளவு காலம் தான் நீடித்துத் தந்தாலும் இறுதியாக விவசாயி கடன்பட்டிருக்கிற தொகையைத் திருப்பித் தரக்கூடியவரைத் தான் இருக்கிறான். ஆகையினால் நீட்டித்துத் தரப்படுகின்ற இந்தக் காலத்திற்கு உரிய வட்டித் தொகையை நிவாரணம் அளிப்பதா, அந்த வட்டியைக் கொடுப்பதா என்ற பிரச்சனைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதற்கான திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டால் அதன்மூலம் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க பேருதவியாய் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்க விரும்புகிறேன். பிரசிடெண்ட்டால் 197-6ஆம் ஆண்டு போடப்பட்ட பேரண்ட் ஆக்ட் இருக்கிறதே, ஏற்கனவே இதைப்பற்றி இருக்கிற சட்டம், அதன்மீது ஜனாதிபதி பிறப்பித்த சட்டம், அந்தச் சட்டத்தின்மீது காலக் கெடு கொடுத்துள்ள இந்தச் சட்டம் ஜூலை 15 ஆம் தேதியோடு முடிவடைகிறது, அதை நீட்டிப்பதற்குத்தான் இந்தத்திருத்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது, இப்போது இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைப்பற்றித்தான் தகவல்கள், பேப்பர்கள் இங்கே உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டம் என்ன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் குறிப்புகள் இல்லாமல் இருப்பது புதிதாக வந்து இருக்கிற அங்கத்தினர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்காது என்பது மட்டுமல்ல, வழக்கறிஞர்களாக வந்திருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் மூலச் சட்டம் எங்கே என்று தேடுகிற நிலைமையில் அதற்கான வசதிகள் இல்லாமல் போகும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தச் சட்டத் தோடு மூலச் சட்டத்திற்கான விளக்கங்களையும் உறுப்பினர்களுக்குத் தருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் உறுப்பினர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டிலே ஏழை எளியவர்களுக்குக் கடன் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று நாம் பேசுகிறோம். நம் நாட்டிலே உள்ள விவசாயிகளைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் ; இந்திய விவ

270 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[திரு. எம். ஏ. வத்திப்]

[1977 ஜூலை 9,

சாயி, விவசாயியாகவே பிறந்து, விவசாயியாகவே வாழ்ந்து விவசாயியாகவே மடிந்துவிடுவான் என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. Rural indebtedness பற்றிச் சொல்லும்போது, விவசாயிகள் எப்போதுமே கடன் தொல்லையிலே தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லும்போது what is the extent and quantum of rural indebtedness என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்த அரசு அவைகளையெல்லாம் ஒரு அஸஸ் மெண்ட் செய்து, ஆய்வு செய்து ஒரு முடிவுக்கு வருவது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது நாட்டுக்கு நல்லது, நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். ரூரல் இன்டெட்னெஸ் எவ்வளவு இருக்கிறது. அத்துடைய அளவு என்ன, எங்கெங்கே எவ்வளவு தூரம் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் கணக்கு எடுத்து வைத்துக்கொள்வது பொருளாதாரத் திட்டங்களை வகுப்பதற்கும் பொருளாதாரத்திலே ஏற்படுகிற விளைவுகளைச் சீர்திருத்துவதற்கும் இது அடிப்படையாக இருக்கும், உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். மூலச் சட்டத்தில் 'debt' என்பது பற்றி விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விளக்கத்திலே 'rent' என்பதற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். Debt means any liability in cash or kind whether secured or unsecured due from an agriculturist whether payable under a decree or order of civil or revenue court or otherwise but does not include rent as defined in Clause 4 or 'Karyartham' as defined in Sec. 3 Clause (1) of sub-clause (1) of Malabar Tenancy Act என்று விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். 'ரெண்ட்' என்பதற்கு விளக்கம் அளிக்காமல் 'இன்டரஸ்ட்' என்பதற்கு விளக்கம் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களிலே நாம் பார்க்கிறோம்: பார்க்கிறோம் என்றால் அப்படிப் பார்க்கக்கூடிய, கேட்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது நமக்கு, வழக்கறிஞர்கள் என்ற முறையிலே. என்ன 'ரெண்ட்', எவ்வளவு 'ரெண்ட்' கிடைக்கிறது, எதற்காகக் கிடைக்கிறது என்றால் சாதாரணமாக ஒரு சொத்தின்மீது பெறும் வருமானம் 'ரெண்ட்' என்பதாகும். ஆனால் இப்பொழுது புதிய முறையிலே, இந்தச் சட்டம் வந்தபிறகு கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையிலே பணத்திற்கு கூட்டி தான் வாங்குவது உண்டு, ஆனால் இப்பொழுது எழுதுகிறார்கள், 20,000 ரூபாய் கொடுத்தால் அதற்கு வாடகை 'ரெண்ட்' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக கொடுக்கல் வாங்கல் நடக்கிறது. அரசாங்கம் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 9] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

(முற்பகல் 11-20)

அதே நேரத்திலே, 'லிமிடேஷன் ஆக்ட்'-லிருந்து இந்த டாகு மெண்ட்ஸ், கிரடிட் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ்க்கு லிமிடேஷன் ஆக்டிலே யிருந்து விதிவிலக்கு அளித் திருக்கிறோம். இந்தக் காலக் கெடுவிற்கு ஒரு புரோநோட் இருந்தால் லிமிடேஷன் மூன்றாண்டு இருக்குமேயானால், எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடித்துக் கொடுக்கிறோமோ, நிவாரணம், மாரட்டோரியம் கொடுத்திருக்கிறோமோ அங்கு அப்பீ ஆகாது என்பது இப்பொழுதுள்ள நிலை. இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் காலாவதியானால் ஒவ்வொருவரும் தான் பெற்றிருக்கும் டிக்கிரியை எக்சிக்யூட் செய்ய போகக்கூடும். அப்படி புரோநோட் வைத்துக் கூட கோர்ட்டிற்குச் சென்று அவர்களிடது டிக்கிரி வாங்கி எக்சிக்யூட் செய்ய முயற்சிக்கும்பொழுது முதலும் வட்டியும் என்ற நிலை வரும்பொழுது யாருக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று பெருவிருப்பத்துடன் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ அவர்களின்மீதே பெருத்த பளு ஏற்பட வசதியாக இது காலக் கெடுவிலே அமைந்துவிடும். எனவே, இதிலிருந்து நிரந்தர நிவாரணம் அளிக்க அரசாங்கம் இப்பொழுதிருந்தே சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, இந்தக் கடன் பளு எவ்வளவு இருக்கிறது நாட்டிலே என்று அறிந்து கொள்ள இந்தக் கோர்ட்டு டாக்கு மெண்டுகளை யார் யார் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் ஒரு அதிகாரியிடத்திலே ரெஜிஸ்தர் செய்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுதே அப்படி ரெஜிஸ்தர் செய்து கொண்டால் தான் பிறகு பணத்தை வசூல் செய்ய முடியுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் எவ்வளவு கோர்ட்டு டாக்குமெண்ட்ஸ் இருக்கின்றன, எவ்வளவு லயாபிலிடிஸ் இருக்கின்றன நாட்டிலே என்று அசெஸ் செய்ய வசதியாக இருக்கும். இப்படி ரிஜிஸ்தர் செய்து கொள்ளாதவர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியாது என்று வகுத்துக்கொண்டால் அதிலே சில சிக்கல்கள் தீரும், சில தவறான முறைகளும் ஒழிக்கப்படும், கடன் பளுவைத் தெரிந்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

'ஃபிஸ்கல் பாஸிஸி' இம்மாதிரியான சில திட்டங்களைக் கொண்டு வரும்பொழுது அரசாங்கம் இதன் விளைவுகள், Money market, general currency in circulation என்னவாகும், அதை ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்யும்பொழுது என்ன கமர்ஷியல் ஆக்டிவிட்டிஸ் ஏற்படும், அப்பொழுது பொருளாதார விளைவுகள் என்ன என்பதை எல்லாம் அறிய இந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றும் காலங்களில் அதற்காகத் தனித் துறையை வைத்துச் செயல்பட்டு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிப்பது சரியாக இருக்கும், பல

272 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[திரு எம். ஏ. லத்தீப்]

[1977 ஜூலை 9]

பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் குறையும். இப்பொழுது விளக்கங்கள் கிடைக்காமல் போகிறது, அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக, இன்றைக்கு வியாபாரிகள் மணி மார்க்கெட் ரொம்ப டைட் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியென்றால், இதனால் கமர்ஷியல் ஆக்டிவிட்டிஸில் எவ்வளவு ரெஸ்ட்ரிக்டஷன் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, கடன்பட்டிருப்பவர்கள் குறை சொல்கிறார்கள், நாம் ஏதோ தேவைக்கு 10, 20, 25 ரூபாய் என்று வாங்கிக்கொண்டிருந்தோம், இந்தப் பாவிகள்—அவர்கள் சொல்கிறார்கள்—இந்தச் சட்டத்தைப் போட்டு அவர்களும் பணம் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள், தேவைக்குப் பணம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலைமையை ஆராய்ந்து what is the general impact of any measure that the Government takes either through a Bill or administrative action, what is the general impact upon the money market, what is the general impact on the commercial activities and how it is going to help or boost the economic activity என்பதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு சட்ட திட்டங்களை வகுப்பது நாட்டுக்கு நல்லமுறையிலே பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆறு மாத காலம் என்று காலக்கெடுவை நீடித்துக் கொடுப்பதற்கான திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். காரணம், நாட்டிலே ட்ரெஸ்ட் கண்டிஷன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது இருக்கும் வரையில், 6 மாதங்களுக்குள் மாறிவிடுமா, நிலைமைகள் சீர்திருந்திவிடுமா என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்கள். திருத்தி விடுவோம் என்று அரசாங்கம் நம்புகிறது. ஒரு வருஷம் வரையில் எடுத்துக்கொள்வோம் என்பதற்குப் பதிலாக ஆறு மாதங்களிலே தீர்த்து விடுவோம் என்று நம்புகிறது. அரசாங்கத்தினுடைய அந்த நம்பிக்கைக்கு உற்ற வகையில் எல்லோரும் உறுதுணை புரிந்து நாட்டிலேயுள்ள வறட்சி நிலைமையை மாற்ற, அரசுக்கு உறுதுணையாக இருப்பது நம் கடமை என்பதைக் கூறி, இந்த ஆறு மாத காலத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை வரவேற்று, நாட்டிலே இருக்கின்ற கடன் தொல்லைகளை நிரந்தரமாகத் தீர்ப்பதற்கும், விவசாயிகளின் நிலைமை மாறி அவர்களும் மனிதர்களாக வாழவும், “கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்” என்று இலங்கை வேந்தனே கடன்பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கியதாகக் கூறி இலங்கை வேந்தனுக்கே கடன்பட்ட நெஞ்சு என்று கூறியிருக்கிறார்கள், அதைப்போல் இந்த மக்கள் எப்பொழுதுமே இந்த நெஞ்சத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்காமல்” அதை நிரந்தரமாகத் தீர்க்க இந்த அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

1977 ஜூலை 9] [திரு.கரு.ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

* திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வந்த திருக்கும் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஏழை எளிய விவசாயிகள் மற்றும் உண்டான எளியவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்ற முறையிலே கொண்டு வரப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு எங்கு பார்த்தாலும் கடன் வாங்குகின்ற நிலை இல்லாமற் போய்விட்டது. கடன் கொடுப்பவர்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டம் இன்னும் வருமோ என்று பயந்து கடன் கொடுக்காத நிலையிலே இருக்கின்றார்கள். அதன்மூலமாக விவசாயிக்குப் பெரும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வட்டிக்குக் கொடுப்பவர்களிடத்திலும் கடன் வாங்க முடியவில்லை, அரசாங்கத்திலிருந்தும் சல்லிசாகக் கட்டைப் பெற முடியவில்லை. விவசாயிகளுக்குக் கெல்லாம் பூச்சி அதிகமாகப் பயிரில் மொய்க்கின்ற நேரத்திலே கடன் விரசாத வாங்க வேண்டிய நிலை. அல்லது உரம் போட வேண்டிய நேரத்திலே அவசியமாகக் கடன் வாங்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நேரங்களிலே கடன் கிடைக்காத காரணத்தினாலே இந்த நாட்டிலே விவசாயம் கூடப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கூறிக்கொள்வேன். அதற்கு இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை நீடித்துக்கொண்டே போகாமல் இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்திற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏழை எளிய மக்கள் நன்மை அடையக்கூடிய வகையிலே செய்து, ஈசியாகக்கடன் கிடைக்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் கூறினார்கள், இதில் கெட்ட பெயர்கூட இருக்கிறது என்று. புரியாதவர்கள் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததாலே கடனும் கிடைக்கவில்லை, அரசாங்கத்திலேயும் கடன் கொடுப்பதில்லை, அரசாங்கத்தை அணுகினால் சாமான்யமாகக் கடன் பெற முடியவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கின்ற நிலைகூட இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்திலிருந்து ரொம்பக் குறைந்த வட்டிக்கு, நியாயமான வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடிய நிலையைச் செய்ய வேண்டும். அதிலேயிருக்கின்ற கஷ்டமான கண்டிஷன்களைத் தூக்கியெறிந்து விட்டு, சல்லிசாகக் கடன் கிடைப்பதற்குச் செய்தால்தான் நமது அரசுக்கு நல்ல பெயர் இருக்க முடியும்.

ஆகவே, புதிய அரசு விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய மக்களுக்குக் கடன் உடனடியாகக் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகள் உங்களுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகவே, உடனடியாகக் கடன் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

274 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[திரு. சு. சுப்பு]

[1977 ஜூலை 9]

திரு. சு. சுப்பு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் மசோதாவினமீது என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வளவு நிவாரணமும் எதற்காக என்றால் கடந்த காலத்தில் போடப்பட்ட சட்டத்திற்கான நிவாரணம்தான். காலாவதியாகும் நிலையில் அதை நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டுமே என்பதற்காக நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதானே தவிர வேறே ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஏற்கனவே நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சட்டத்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலே சிக்கல்கள் ஏதேனும் இருக்கிறதா என்று பார்த்து அதைத் திருத்தக்கூடிய முறையிலே இது வந்திருந்தால் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும்.

ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்று, கடன் வாங்கியவன் தானே நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதே தவிர, கடன் கொடுத்தவன் இவ்வளவு என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. 500 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு 1,000 ரூபாய் என்று எழுதிக்கொடுக்கும் நிலைமையிருந்தால் 'சூட்' போடுவதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பொய்யாக எழுதி வாங்கியிருந்தால் அதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. பரிகாரம் செய்யக்கூடியதைப் பலமுறை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். கடன் வாங்கியவன் தலையிலே கட்டாமல் கடன் கொடுத்தவன் தலையிலே போட வேண்டும். அதற்கு அவசியமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-30)

வட்டி என்கிற "கான்செப்ட்" கொள்கையிலே வந்தால் நல்லது. வட்டி என்றால் என்ன? திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூட்டிக்காட்டுவார் என்று நினைத்தேன், குரானிலே வட்டி வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வட்டி என்பது உழைப்பே இல்லாமல் பெறுவது. வட்டி என்பது அநியாயமாகச் சுரண்டுவது. பல்வேறு சமூகநலத் திட்டங்களைப் போடுகிற நாம் வட்டி கேட்பது என்றால் சரியாக இருக்காது. வட்டியை ஒழிக்க வேண்டும். முதலமைச்சருடைய பெயருக்கு ஏற்றமாதிரி அதை ஒழிக்க வேண்டும். அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அந்த மாதிரி வட்டியை ஒழித்து விட்டால், நிலைமை ஓரளவு சீராகும்.

ஓரிடத்தில் டிரவுட் கன்டிஷன் இருக்கிறது. விவசாயி கடன் வாங்கி வட்டி செலுத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறான்; அது ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற உண்மை. அவனிடம் வசூலிப்பதை ஒன்றிரண்டாண்டு தள்ளிவைக்கிறோம். பிறகும் அவனால் கடனையும் செலுத்த முடியவில்லை, வட்டியையும் செலுத்த முடிய

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. சுப்பு]

வில்லை. திரும்ப வாங்க முடியாதக் கடனை நாம் 'பாட் டெட்ஸ்' என்கிறோம். ஆனால், இது "ஓர்ஸ்ட் டெட்ஸ்" விவசாயிக்குக் கொடுக்கிற கடன் 'ஓர்ஸ்ட் டெட்ஸ். சமுதாயத்திலே, மிகவும் கீழான நிலையில் அவனிருக்கிறான் என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. அந்தக் கடனிலிருந்து அவனுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தை நீட்டித்துக் கொண்டு சென்றால் மட்டும் பவனில்லை. அதற்குப் பதிலாக வட்டியை ஒழித்து, அவனைக் கரையேற்ற என்ன வழியை வழியென்று பார்க்கவேண்டும். கடன் கொடுத்தவர்களையே நீக்கவேண்டும். விவசாயிகளிடமிருந்து கடனைப் பெற அரசே பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கடன் கொடுத்தவர்களிடமிருந்து கடன்பட்டவர்களுக்கு விடுதலை அளிக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அவன் கடன் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பரிசீலித்து சர்க்கார் சொல்லட்டும். அவனுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சலுகை அளிக்க வழி ஏற்படுத்தினால், கடன் பட்டதிலிருந்து அவனுக்கு விடுதலை கிடைக்கும். அப்படிப்பட்ட விடுதலையைக் கொடுப்பதிலே எக்கனமிக் கமிட்டிமெண்ட் ஒன்றும் கிடையாது. இப்பொழுது வந்திருக்கிற சர்க்கார் இதைச் செய்தால், வாக்களித்திருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு மிகப் பெரிய உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்ததாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். சர்க்காரே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, கடன் கொடுத்தவன் பிடியிலிருந்து விடுதலை செய்து, அதிலிருந்து நிவாரணம் தருவதற்கு வாய்ப்பளிக்கக் கூடிய முறையில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அது ஒரு வெல்ஃபேர் மெஷராக இருக்கும். liquidation of rural indebtedness என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லிக்விடேஷன் ஆஃப் ரூரல் டெட்ஸ் நடக்கிறதா என்றால் இல்லை. அக்குமுலேஷன் ஆஃப் ரூரல் டெட்ஸ் தான் நடக்கிறது. வட்டிக்கு வட்டி என்று போட்டுக் கொண்டே போனால், வட்டி ஏறிக் கொண்டே போகிறது. வட்டியையும் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையேற்படுகிறது. அசலையே கொடுக்க முடியாதவனுக்கு வட்டி, வட்டி என்று போட்டால் அவனால் எப்படி கொடுக்க முடியும். லிக்விடேஷன் ஆப் ரூரல் டெட்ஸ்-ஐ ஒத்துக்கொண்டு அக்குமுலேஷன் ஆப் ரூரல் டெட்ஸ்-க்கு நடைமுறையிலே இடம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் கொண்டு வரப்படுகிற சட்டம் வரவேற்க கூடியதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. அவகாசம் கொடுப்பதை வரவேற்கிறோம். ஆனால், உங்களிடம் மக்கள் எதிர்பார்ப்பது புரட்சிகரமான, அதிகமான வேலைகளை செய்வீர்கள் என்பதாகும் ஆகவே, அப்படி எதிர்பார்க்கிற மக்களுக்கு ஏமாற்றம் அளிக்காது கடன் தொல்லையிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். இங்கு உதாரணம் கூடச் சொன்னார்கள். யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரி மாதிரி என்று சொன்னார்கள். சட்ட அமைச்சர் ரொம்ப அனுபவம் வாய்ந்தவர், அட்வகேட் ஜெனரலாக இருந்தவர்,

276 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[திரு. க. சுப்பு]

[1977 ஜூலை 9]

நீதிபதியாக இருந்தவர், டெல்லியிலே அவருக்காக இன்னொரு வக்கீலை வைத்தெல்லாம் வாதாடியிருக்கிறார். ஆகவே, எடுத்துக் கொண்ட காரியத்திற்காக, எதைப்பற்றியும் சிந்திக்காமல், மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

அக்குமுலேஷன் ஆஃப் டெட்ஸ் என்று இருக்கிற நிலையை மாற்றி, லிவிடேஷன் ஆஃப் டெட்ஸ் ஏற்பட, அந்த சோஷியல் மெஷருக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேலும் ஒரு முறையாவது திருத்தி அதற்கு வழி செய்யவேண்டும். இந்த வாய்ப்பை அளித்த பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கு உண்மையிலேயே உளப் பூர்வமாக நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்ட அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள, கடன் நிவாரண திருத்தச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள 6 மாத காலம் என்றிருப்பதை ஓராண்டு என்று திருத்திச் சட்டம் கொண்டு வந்தால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று தேசிய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்ட அமைச்சரவர்களே, இந்த அரசு விவசாய மக்களின் நன்மைக்காக பாடுபடக்கூடிய அரசு என்று கடந்த காலத் தேர்தல் பிரகடனத்திலும் மற்றும் தேர்தல் பொதுக் கூட்டங்களிலும் பேசி வந்திருக்கிறோம். நாட்டின் முதுகெலும்பு விவசாயிகள் என்று ஆண்டாண்டு காலமாக, ஆட்சி புரிந்தவர்களும் மற்றவர்களும் பேசி வந்த காட்சியை நாம் பார்த்தோம். ஆனால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் வாழ்க்கை மற்றவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க முடியாத அளவுக்குத் தாழ்ந்து காணப்படுகிறது என்பதை சபை நன்றாக அறியும். எனவே, நலிந்து கொண்டிருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கின்ற முறையில் இந்தச் சபை கடன் திருத்தச் சட்டத்தை ஓராண்டு காலமாக திருத்துவதோடு நில்லாமல், நிரந்தரமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நல்லமுறையில் வாழ்வதற்கு வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்ட அமைச்சரவர்கள் அறிவித்துள்ள இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் வாங்கியிருக்கக்கூடிய கடன்கள் எந்த அளவு ஏழை எளிய விவசாய மக்களை பாதித்திருக்கிறது என்பது—இந்தச் சபைக்கு வந்திருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடியைச் சேர்ந்த பல உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்—அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆளுங்கட்சி வரிசையிலும் சரி, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலும் சரி, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் சார்பாக பலர் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் துன்பங்களைப் போக்குவதற்கு நிரந்தரமான தீர்வு காண ஒரு கமிட்டி அமைத்து, அந்த கமிட்டியின் அறிக்கையினைப் பெற்று நிரந்தரமான தீர்வு காண வேண்டுமென்று அரசைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் 277
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

1977 ஜூலை 9] [திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி]

ஏற்கெனவே, அரசு கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகக் கொடுத்து வருகிற கடன் விவசாயிகளுக்குப் பற்றாக்குறையாக இருப்பதால் மேன்மேலும் லேவாதேவிகாரர்கள் அனுக வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அப்படி அனுகுகிறபொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தைக் காட்டி, எந்தவிதமான ரசீதும் கொடுக்காமல் கடன் கொடுக்கிறார்கள். வெள்ளைக் காகிதத்தில் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு எந்த ரசீதும் கொடுக்காமல் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ரூ. 20,000 நகைக்கு ரூ. 2,000 கொடுப்பது அடிமையில் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இங்கே வந்திருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் தேர்தல் காலத்தில் அனுபவித்திருப்பார்களென்று கருதுகிறேன். இங்கே வந்திருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய நகை எந்த அளவு லேவாதேவிகாரர்களிடம் இருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள், ரூ. 20,000 நகைக்கு ரூ. 1,000 கூடத் தர முடியாது என்று தெரிவிக்கின்றனர். அங்கே கடன் வாங்குவதற்கு ஐந்து ஐந்து பவுனாகப் பிரித்து, கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலையிருக்கிறது. பவுன் மீது, இவ்வளவு நகைக்கு இவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். ஒரு பவுனுக்கு ரூ. 200 என்ற வகையில் 20 பவுனுக்கு ரூ. 4,000 விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்குக் கிடைக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் பெறுகிற கடனைத் திரும்பப் பெறுகிற உரிமையும் அரசுக்கு இருக்கிறது. பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கிற கடமையும் மக்களுக்கு இருக்கிறது என்ற உதாரணத்தைத் தேர்தல் காலத்தில் மக்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், அந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மூலமாக மக்களுக்கு ஒரு மன அமைதி இல்லையென்பதை அரசுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கை வராவிட்டாலும் கூட தமிழகத்தில் இருந்த நிதிநிலை எவ்வளவு தூரம் பாழாக்கப் பட்டது வீணாக்கப்பட்டது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். எனவே, நிதி நிலைச் சரியாக இல்லையென்று கூறி கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகக் கடன்தொகையளிப்பதை அதிகப்படுத்த இயலாவிட்டால், லேவாதேவிகாரர்களிடம் நேரடியாகப் பேசி குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கிடைக்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே, சட்டத்துறை அமைச்சரவர்கள் காலதாமதம் காட்டாமல், இந்த விஷயத்தில் நல்ல முறையில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சரவையையும் அவ்வண்ணமே கேட்டு, எனது பேச்சை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. நாராயணசாமி முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, எனது பதிலைப் பொறுத்த வரையிலும் ஆங்கிலத்தில் சொல்ல நீங்கள் அனுமதி கொடுத்தீர்கள். உறுப்பினர்களும் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

278 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[திரு. க. நாராயணசாமி முதலியார்] [1977 ஜூலை 9]

Mr. Speaker, Sir, nearly half a dozen speakers have participated in this discussion over the moving of this Bill, an amending Bill, for extending the period of this legislation for a further period of six months. When you look at the history of this legislation, this social measure, —it is essentially a social welfare measure that has been conceived of in pursuance of the twenty point programme and this was first legislated by the D.M.K.

(முற்பகல் 11-40)

திரு. ச. கூத்தகுடி சண்முகம் : தலைவரவர்களே, சட்ட அமைச்சரே தமிழில் பேசாமல் ஆங்கிலத்தில் பேசினால் நாங்கள் எப்படி புரிந்து கொள்ளமுடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆங்கிலத்தில் பேசக் கூடாது என்று விதி இல்லை. தமிழில் பேசுவதுதான் நலம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். தமிழில் பேசுவதை விட ஆங்கிலத்தில் பேசினால் சரியாகச் சொல்ல முடியும் என்று அவர் கருதுகிறார். ஆகவே, தயவுசெய்து அமருங்கள். பேரவைத் தலைவருடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் பேசுகிறார்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIAR : Mr. Speaker, Sir, in 1966 when my beloved Anna addressed the D.M.K. lawyers at Tanjore, I very well remember his opening sentence when he emphasised the importance of English in the deliberation of the August Assembly of the State and also UNO. He stated—and I remember distinctly—that the two languages namely Tamil and English are two eyes for him and one is as important as the other—and therefore with your kind permission and those of other honourable members I think—I will be grateful to you if you permit me to go ahead with the reply because this is only a measure for more extension of time of the legislation which was first brought on the Statute Book as early as January 1975.

This was legislated by the then D.M.K. Government headed by Mr. Karunanidhi. Later on, it was extended for three months.

Later on during the emergency a Presidential Act was substituted for the local Act and the present measure is due to expire on 14th July 1977. Therefore this Government has brought in this piece of legislation for extension of the time-limit, as quickly as possible because this has got to be examined by the Central Government and since the expiring date was 14th July 1977 we wanted to carry out this piece of legislation with a spirit of urgency.

1977 ஜூலை, 9] [THIRU K. Narayanaswami Mudaliar]

With regard to the various suggestions made by members on the Opposite side, who had supported this amending Bill I would like to express my grateful thanks to those who had supported our amendment plus other members whose constructive suggestions had been received with great consideration and willingness to readily accept them. My friend Thiru Sadiq Pasha was mentioning about the inconvenience caused by distraint warrants in respect of some agriculturists vis-a-vis the co-operative bank loans. Unfortunately, the co-operative Bank loans are not covered by this legislation. That will be examined separately. A number of speakers have mentioned about co-operative loans. So far as Government is concerned, I have been assured by my leader that no suit or distraint warrant or any other vexatious proceedings will be taken against the debtors. So, that assurance must be satisfying to everyone of us.

The hon. Member Thiru Margabandu mentioned about.....

THIRU M. A. LATHEEF : The Hon. Minister has just now told us that no distraint action will be instituted. But may I submit that in many cases even movable properties including cattle have been confiscated by the creditor society. Now the Hon. Minister has given the assurance that no distraint proceedings will be taken in future. But in respect of those properties which had been confiscated by departmental people will they be released and given back to the people?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIAR : Necessary steps will have to be taken keeping in view the condition of the debtors and necessary ameliorative measures will be taken by this Government. I am sure my leader will be the first person to give such relief.

The hon. Member Thiru Marimuthu had spoken about the Pawnbrokers Act and certain of its draconian features and the manner in which some debtors are suffering. The Pawnbrokers had moved the Supreme Court and the Supreme Court had dismissed the appeals as withdrawn. The Pawnbrokers have moved the High Court again. The High Court has not merely admitted it but has granted stay. The matter is now disputed before the High Court.

THIRU R. UMANATH : Cannot Government move for vacating the stay?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIAR : I have no materials straightaway to submit on that aspect we will move the High Court to dispose of the

280 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[THIRU K. Narayanaswami Mudaliar] [1977 ஜூலை 9,

matter at the earliest opportunity. I know from experience. It is the practice. It may not be Law. Law is one thing and practice is another custom is different. Please do not think I am not going to be a party for moving for vacation of stay. It is not so. Once we move for vacation of stay and if petition for vacation of stay is dismissed, the general feeling is that there is no urgency. Therefore the matter is likely to be postponed. Therefore whenever there is no vacation of stay we can feel it expedient and urgent for getting the entire matter heard and decided one way or other. I want to assure hon. Members of the House that we will examine the whole matter and we will certainly press for the expeditious disposal of the relevant writ petition.

Some friends have pleaded for extension of the benefit to co-operative loans. I think so far as this is concerned, that falls within the purview of a different Act. We will examine it carefully and come to certain conclusions. The object of the present measures is to extend the period from 14th July 1977 to 15th January 1978. What the Hon. Members have said will be taken due note of and due attention will be given with a tremendous amount of human consideration.

(முற்பகல் 11-50)

I am particularly grateful to the hon. Member, Thiru Suppu, who spoke on the manner in which the interest is mounting and therefore pleaded that there must be a greater attention on the part of the Government to liquidate the debt, but not to do otherwise in the sense that there is a large scale accumulation of debts. We will certainly do our best.

Again here I was reminded of an episode in the early Thirties. I am just telling this for this reason. When my beloved Anna and myself were studying in the Pachaipappa's College then in those years, the agricultural indebtedness problem was a grave question for discussion. It was a subject matter of collegiate discussion. And then, the Professor of Economics Dr. B. V. Narayanaswamy Naidu had something to do with the Agriculturists Indebtedness Report. I think that question came up for discussion in those days—early days—and Professor K. T. Shah, Purushothamdas Thirakar Das and other eminent economists....

திரு. துரைமுருகன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர்கள் பில்லிலே பேசும் போது, அந்த பில்லை ஒட்டித்தான் பேச வேண்டும் மற்ற விவரங்களைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று தாங்கள் சொன்னீர்கள். இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அண்ணு அவர்களோடு காலேஜில் படித்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவர் அண்ணுவோடு கலேஜில் படித்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. துரைமுருகன்]

ததை நான் மதிக்கிறேன். ஆனால் இந்த பில்லில் அவர் விவாதத் திற்கு பதில் கொடுக்கும்போது, அந்தக் காலத்தில் ஒரு புரபொசர் இருந்தார் தெரியுமா, அவர் எப்படிப்பட்டவர் தெரியுமா என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பது நியாயமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உறுப்பினர் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதை புரிந்து கொண்டு பேச வேண்டும். அவர் அந்தக் காலத்திலேயே பொருளாதார நிபுணர்கள் விவசாயிகள் கடன் பற்றி ஆராய்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் பேசியது பில்லை ஒட்டித்தான் இருக்கிறது.

திரு. துரைமுருகன் : நீங்கள் சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர் பில்லில் பேசும்போது இவற்றைப் பேச வேண்டுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். அமைச்சர் சொல்வதை தயவு செய்து பொறுமையாக இருந்து கேளுங்கள். அவர் அந்தக் காலத்தில் பொருளாதார நிபுணர்கள் விவசாயிகள் கடன் பற்றி ஆராய்ந்தார்கள் என்று சொன்னார். அவருடைய சொந்த வரலாறு சொல்லவில்லை. அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற ஆங்கிலம் அவரால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை போல் இருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மனம் புண்படும்படி பேசியிருக்கிறார். உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்களுக்கு அமைச்சர் பேசும் ஆங்கிலத்தை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையா என்று அமைச்சர் எட்மண்ட் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது முறையான பேச்சு அல்ல. பிறகு நாங்கள் பேசுகிறபோது, நாங்கள் பேசுகிற தமிழ் உங்களுக்குப் புரியவில்லை என்று கேட்க நேரம் ஆகிவிடாது. இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் பரிமாறிக்கொள்வது நல்லது இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. உரா. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் பேசும்போது உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடுவதில் எந்தவிதமான தவறும் கிடையாது. ஆனால் பாயின்ட் ஆர்டர் என்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்களை குறுக்கிட்டு விட்டு, அவர் பேசுகின்ற பேச்சு எந்த விதத்தில் நியாயம் என்று கேட்கக் கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் எந்தக் காரணத்திற்காக அதைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்கள் என்பதை புரிந்து கொள்ளவேண்டும்

282 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[1977 ஜூலை 9]

திரு. துரைமுருகன் : அதைச் சொல்ல வேண்டியது, சபாநாயகர். நீங்கள் அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் தொடர்ந்து பேசலாம்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIAR. Sir, I still remember those years of my company with my beloved Anna and also my association with him. It is a matter on which the Hon. Member has got to be proud of.

Sir, I was on the point of participation of great Economists like Dr. B. V. Narayanaswamy Naidu on this question. Then this burning question of the agriculturists indebtedness was agitating the minds of the great Economists during the mid-thirties. Subsequently, it assumed a more important form, a greater form with the result, as I told you earlier, men of high calibre like Sir Purushothamadas Thirakar Das, Professor K. T. Shah, Findlay Shirras—all Economists—devoted their best abilities and best efforts for solving this problem. Ultimately it assumed a form in this State, the form of a Debt Relief Act, which went to the immortal credit of Rajaji. Striking a personal note, I may say that my family got the fullest benefit under the Act, as agriculturists.

Some of the hon. Members pleaded for the constitution of a Committee to go into the actual extent and magnitude of rural indebtedness in this State and if necessary, to suggest ameliorative measures, not tinkering measures of this type, not the limited measures, which are confined within the four corners of the present Act, I am inclined to plead with my Leader for the constitution of such a Committee, with Members whose knowledge and erudition must be varied, reliable, wide and more inspired by the integrity and honesty. Such a Committee would be desirable for this Government to push the scheme forward and it can also do its best to help the agriculturists in due course.

One difficulty that has emerged from the various speeches of the hon. Members was that at present the debtors are not able to get credit from the money lenders. The hon. Member, Thiru Latheef, wanted to emphasise this point and he resorted to add a few English sentences in his speech to give more emphasis to his plea. One difficulty for us was whether we should limit it to three months or six months. Ultimately, we arrived at six months because some of the Central Acts and many other memoranda submitted by various interests involved some vital changes in the various Acts, particularly in some of the Acts which fall within the four corners of ours. Therefore, we wanted some more time. Still, we are pursuing the necessity for other amendments

1977 ஜூலை 9] [THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIAR]

Pertaining to other Acts which are impinging on this legislation. On this law, in question, we wanted some more time. Instead of coming with another piece of legislation for another extension of three months, we thought it fit to follow the provision, the pattern of six months, which has been there from January 1975. It has been followed four or five times. Therefore, we have asked for six months time. We will try our best. This Government will be earnest in taking the views of the hon. Members. Sir, I seek the approval of the House for extension by six months so that necessary piece of legislation pertaining to other Acts and this Act, in question, will be duly and deeply considered and necessary legislation will be brought before this august House.

(நண்பகல் 12-00)

THIRU K. SUPPU : பேரவைத் தலைவரவர்களே...

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIAR : Before I close I may congratulate Thiru Suppu for the few words of encouragement said about me at the start of his speech. I did not want to say it in the beginning lest it should sound a little flattering. I thought it my duty to express my sense of gratitude to him, born out of the culture that I have learnt from one whose name I fear not to treasure. Thank you.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் அடக்கம் நாம் பின்பற்ற வேண்டிய முன் உதாரணமாக இருக்கிறது. இப்போது நடைமுறையில் இருக்கும் ஒரு சிக்கல், 2,400 ரூபாய் வருமானத்துக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு கடன் ரத்து செய்யப்படுகிறது என்று விதியிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது என்ன நடக்கிறது என்றால், தாலூகா ஆபிசிலே சென்றால், கொஞ்சம்கூட வருமானம் இல்லாதவர்களுக்குத்தான் அது கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்டின்படி குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதனால் கணவன் மனைவி ஒரு வீட்டிலிருந்து அவர்கள் சம்பாதித்தால், ரூபாய் 10 தினக் கூலி கிடைக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : நேரடியாக ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் அதைக் கேளுங்கள். இப்போது விவாதம் மாதிரி விளக்கிப் பேசிக் கொண்டிருக்க முடியாது.

திரு. க. சுப்பு : அதாவது கணவனுக்கு 5 ரூபாய், மனைவிக்கு 5 ரூபாய் என்று வருமானம் வருகிறது. இதனால் அவர்களுடைய மாத வருமானம் 300 ரூபாய். ஆகவே உங்களுக்கு விதி விலக்கு

[திரு. க. சுப்பு] [1977 ஜூலை 9]

இல்லை என்று நடைமுறையில் சொல்லி விடுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு 10 ரூபாய் வரும். ஆனால் மாதம் பூராவும் கட்டாயமாக வருமானம் வரும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே அரசாங்கம் ஒரு சுற்றறிக்கையை அனுப்பி, இப்படி வருமானம் இல்லாது கூலி வேலை பார்க்கின்றவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். குறைந்த பட்ச கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டம் வந்த தற்குப் பின்னால், இந்தச் சிக்கல் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே தாசில் தார்களுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பினால் உதவியாக இருக்கும். அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உறுதி மொழியாக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. நாராயணசாமி முதலியார் : இது நியாயமான கோரிக்கை. 2,400 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது தகுதியின் அடிப்படையில், மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டின் காரணத்தால் பாதிக்கப்படும் நபர்களுக்கு எல்லாம், அப்படி பாதிக்காமல் சலுகை கொடுப்பதில் தாசில்தார் எல்லாம் வெக்ஸேஷன்ஸாக அல்லது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்கு ஆக்ஷன் எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : தலைவரவர்களே, எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்த நிவாரண கடன்களுக்கு வட்டி இல்லை என்பதுதான். நண்பர் சுப்பு அவர்கள் பேசும்போது வட்டி ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று சொன்னார். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அப்படி இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : வட்டி ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கும். வட்டி கட்டித்தான் ஆகவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏன் நீங்கள் விளக்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான்தான் அது பாயின்ட் இல்லை என்று சொல்லி உட்கார வைத்த பிறகு, நீங்கள் பேசுவது சரியில்லை. நீங்கள் பேச்சுத் திறமை உள்ளவர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அவசரப்பட்டு, ஆத்திரப்பட்டு பேசக்கூடாது. நேராக அவருக்கு நீங்கள் விளக்கம் கொடுக்கிறீர்கள். அவைத் தலைவர் அனுமதி பெற்றுத்தான் பேசவேண்டும். நேரே அவரைப் பார்த்து நீங்கள் பேசுவது சரியில்லை. உட்காருங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஆங்கிலத்தில் விளக்கம் அளித்தார்கள். அதிலே ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள் என்று

தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் 285
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

1977 ஜூலை 9] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

லும், இந்தப் பேரவையில் ஆங்கிலம் புரியாத அங்கத்தினர்கள் நிரம்ப இருப்பதால், அவர்களைப் பற்றியும் பரிவுடன் பேரவைத் தலைவரவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கு நம்முடைய தமிழ்நாடு அசெம்பிளி ரூல்ஸ் 61ஆவது பிரிவில் அனுமதி இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு வேறு ஏதாவது பரிகாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்கலாமே தவிர, அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடாது என்று விதி இல்லை. நம் விதிகளில்—

The business of the Assembly shall be transacted in English or in Tamil, provided that any member may address the Assembly in any recognised language of the State or in Hindi, and provided further that the Speaker may permit any member who cannot adequately express himself in any of the aforesaid languages to address the Assembly in his mother-tongue.
என்றிருக்கிறது.

அதுவுமல்லாமல், ஆங்கிலத்திலும் இல்லாமல், தமிழிலும் இல்லாமல், கன்னடத்திலும், மலையாளத்திலும் பேசினால்கூட என்னுடைய அனுமதி பெற்று பேசலாம் என்று விதி இருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தாங்கள் படித்துக் காட்டிய விதியின்படி அவையில் உள்ள உறுப்பினர்கள் பேசி, அது மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு புரியாமல் போய்விட்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தெளிவு அளிக்கின்ற நேரத்தில், விளக்கம் அளிக்கின்ற நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசுவது ஆங்கிலம் தெரியாத உறுப்பினர்களுக்கும் புரிந்தாக வேண்டும். அதைத்தான் நண்பர் அம்பிகாபதி பிரச்சனையாக எழுப்பினார்கள். அமைச்சர் ஆங்கிலத்தில் பேசியது தவறு என்று அவர் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அழகாக ஆங்கிலத்தில் பேசுவதில் ஆற்றல் படைத்தவர்தான். அந்த வகையிலே வரவேறுகிறேன். ஆனால் ஆங்கிலம் தெரியாத பலர் எதிர்க்கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள்; ஆளுநர் கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ஆங்கிலத்தில் பேசியது தவறு என்று நான் குறிப்பிடவில்லை. எங்களுக்குப் புரிந்து கொள்ள உதவுங்கள் என்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/77) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

286 தமிழ்நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
(இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1977)

[1977 ஜூலை 9]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி : “பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும்.”

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :

Sir, I move the following amendment :—

“In sub-clauses (a) and (b) (c) of clause 2, for the word ‘two years’ substitute the words ‘two years and six months’.

The amendment was duly seconded.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்து இருக்கும் திருத்தம் ஒன்றரை ஆண்டு என்பது இரண்டரை ஆண்டுகளாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறேன். இது ஒரு சாதாரண சிம்பிள் அமென்ட்மெண்ட். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். நான் மசோதாவின் மீது பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். இந்தச் சட்டத்தால் என்ன நன்மைகள் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்தோமோ அந்த நன்மைகள் கிடைக்கவில்லை. மாற்றுத் திட்டங்கள் செய்யப்பட வில்லை என்று குறிப்பாகக் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது 20 அம்சத் திட்டத்தில் ஒரு பகுதியாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதைச்சுட்டிக் காட்டினார்கள். 20 அம்சத்திட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு மாற்றுத் திட்டம் கொண்டு வராததற்குக் காரணம் கிராம மக்களுக்கு கடன் வசதி செய்வதற்கு கிராமப்புற வங்கிகள் வரும் ரூரல் அர்பன் பாங்கு வரும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. நாள்தோறும் ரேடியோ மூலம் கிராம வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று ஓயாமல் பாடினார்கள். அப்படி ஓயாமல் பாடிய பிறகு என்ன நிலைமை என்று பார்க்கிறபோது தமிழ்நாடு முழுமைக்கும் சாத்தூரில் ஒரு கிராமப்புற வங்கி ரூரல் பாங்க் அமைத்தார்கள். தமிழ்நாடு பூராவும் உள்ள விவசாயிகள் சாத்தூருக்குப் போய் வாங்க முடியுமா என்று நாம் பார்க்கிறபோது, மாற்றுத் திட்டங்கள் எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகின்றேன் இன்னும் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறபோது மாற்றுத் திட்டங்களுக்கும் வழிவகை செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே

1977 ஜூலை 9] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா]

திட்டம் இருந்தது. ரூரல் அர்ப்பன் பாங்கு, ஒவ்வொரு ஒன்றி
யத்திற்கு ஒரு ரூரல் அர்ப்பன் பாங்கு என்று ஏற்கனவே இருந்த
அரசாங்கத்தின் மூலமாக கொண்டு வரப்பட இருந்தது. இது
பற்றியும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசினாலும்
கூட, தமிழில் பேசும்போது மிக அழகாகப் பேசினார்கள். நாங்கள்
எல்லாம் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அந்த அளவுக்கு அவருக்குத்
திறமை இருக்கிறது. அதிலே சந்தேகம் கிடையாது. அது
மாத்திரமல்ல, பொருளாதாரத் தத்துவத்தை மிக விளக்கமாகச்
சொன்னார்கள். எங்களுக்குத் தெரியாத விஷயம், அண்ணாவோடு
அவர்கள் வைத்திருந்த உறவு, பி. வி. நாராயணசாமி அவர்க
ளோடு அவர்கள் கொண்டிருந்த உறவு ஆகியவற்றைப் பற்றி
எல்லாம் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். இது பேரன்ற கருத்துக்
கள் எங்களுக்கு மிகவும் பயன்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்
கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்ன
திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. நாராயணசாமி முதலியார் : திரு.
சாதிக்காட்சா சொன்ன கருத்துக்கள், சஜஷன்கள், சட்டப்படி
எவ்வளவு செய்ய முடியுமா, சட்டத்தில் எவ்வளவு பிராக்டி
கபிலிடி, எவ்வளவு பீசிபிலிடி இருக்கிறதோ, அதைப் பார்த்து,
அதற்கு ஏற்ற வகையில் இடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்து,
அதை தீர்க்கமாக ஆலோசித்து, நாங்கள் அதற்கு வேண்டிய
திருத்தங்களை, யோசனைகளை செய்கிறோம்.

திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்
பெற்றது

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்
பெற்றது.

பிரிவு 3

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள
கேள்வி : “பிரிவு 3 சட்டமுன் வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்
பட வேண்டும்.”

இரண்டாவது பிரிவின்கான திருத்தம் திரும்பப் பெறப்பெற்று
விட்டதால் இப்பிரிவின்கான திருத்தமும், அதே மாதிரி
இருப்பதால் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறை
வேற்றப்பெற்றது.

288 தமிழ் நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
[இரண்டாம் திருத்த] சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977)

[1977 ஜூலை]

பிரிவு 4

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி “பிரிவு 4 சட்டமுன் வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

இரண்டாவது பிரிவின்கான திருத்தம் திரும்பப் பெறப்பெற்று விட்டதால் இப்பிரிவின்கான திருத்தமும், அதே மாதிரி இருப்பதால் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

[பிற்பகல் 12-10]

மாண்புமிகு திரு. க. நாராயணசாமி முதலியார் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 1/72 சட்டமாக நிறைவேற்றப் படவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவை முடிவுக்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(6) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவை குறித்த உத்தரவாத வரையறையை உயர்த்தல் குறித்து

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்த மட்டில், குறுகிய காலக்கடன், நடுத்தரக் காலக் கடன், நடுத்தரக் கால மாற்று வசதிக்கடன் ஆகியவற்றின் உயரளவு வரையறையான ரூ. 6,115.00 இலட்சத்தைத் திரும்பிச் செலுத்துவதற்கு, கூட்டுறவுத் துறையின் 1977 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 26-ம் நாளிட்ட 341 ஆம் எண் அரசாணையில் தமிழ்நாடு அரசு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளதாலும்;

மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில், உயரளவு உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 8,040.00 இலட்சத்திற்கு உயர்த்துவது அவசியம் என்று கருதுவதாலும்;